

Het succes van de Oranjevrouwen is geen toeval. Alles lijkt deze weken op zijn plek te vallen voor de ploeg van bondscoach Wiegman

'Ja, nu is echt alles mogelijk'

Shanice van de Sanden (r) schreeuwt het uit van vreugde, nadat ze met een assist op Vivianne Miedema (l) Oranje aan de 2-0 heeft geholpen.

FOTO PIM RAS

Lieke Martens deelt een dag na de zege op Zweden handtekeningen uit na de training van Oranje.

FOTO ANP

DOETINCHEM

De voetbalsters van Oranje bereikten na winst op Zweden (2-0) de halve finale van het EK en genoten gisteren volop na. De succesfactoren van dit team op een rij. Alles klopt dit toernooi en nu is ook topfavoriet Duitsland uitgeschakeld.

DANIËL DWARSWAARD

Het plezier

De regen komt met bakken uit de hemel, maar het weerhoudt de honderden fans er niet van om de uitlooptraining, the day after, in

Zeist te bekijken. Dat later ook het zonnetje schijnt, past prima bij het gemoed van Oranje. Opgewekt, vrolijk. De selectie is nog in de roes van zaterdagavond toen Zweden, verdiend, werd verslagen. Vaak zijn het holle kreten als het teambelang wordt benadrukt. Maar de manier waarop vrijwel elk doelpunt dit toernooi óók met de reservespeelsters wordt gevierd, is opvallend. En over plezier gesproken: dan kom je automatisch uit bij die vrolijke Shanice van de Sanden. Toen de chauffeur zaterdagavond de spelersbus van het parkeerterrein afstuurde, stond zij al te dansen in het gangpad.

De coach

Foppe de Haan daalde na de kwartfinale van de tribune af, de plek waar de assistent-bondscoach stevast zit tijdens het duel. Hij liep tussen de uitzinnige speelsters, stil genietend. Toen rende Jackie Groenen op hem af voor een ferme Friese kroel. De 'knuffel-opa', noemt Vivianne Miedema hem. Zijn aanwezigheid wordt gewaardeerd. Maar dit is ook het succes van coach Sarina Wiegman, die in januari met een duidelijk plan begon. Los van de tactiek is vooral haar status binnen de selectie van belang. Veel meer dan haar voorgangers Roger Reijners en Arjan van der Laan staat ze midden in de groep. Maar ze is ook snoeihard indien nodig. Hoe zij nu de kansen ziet? „Alles is mogelijk. Winst op Zweden, zo'n groot vrouwenvoetballand, is een mijlpaal."

De ster

Haar eerste balcontact tegen Zweden was symbolisch. Lieke Martens haalde meteen de bal onder haar voet door. Licht uitdagend naar haar tegenstander. Zo van: kom maar. Wéér was ze de belangrijkste speelster van de

wedstrijd. Ze maakte uit een vrije trap, totaal verkeerd ingeschat door de Zweedse keepster, de 1-0. Kijken wij met een Oranje-bril naar Martens? Nee, er is geen andere speelster dit toernooi die het niveau van de Limburgse haalt. Gistermiddag stond ze een kwartier na de training nog selfies te maken met fans, terwijl de rest al op de fiets naar het hotel zat. Een ploeg die een EK wil winnen, heeft een absolute ster nodig. Die heeft Nederland alvast.

Het thuisvoordeel

De halve finale donderdag in De Grolsch Veste van Enschede was binnen een mum van tijd uitverkocht. Dat betekent dat er een record aan gaat. In het stadion van FC Twente passen 30.000 mensen. Nooit eerder zullen zoveel mensen in Nederland een vrouwenvoetbalwedstrijd van dichtbij bekijken. Logisch dat het thuisvoordeel een rol speelt. Maar óók om een andere reden dan de fans. Nederland mag namelijk niet klagen over de scheidsrechters. Dat zit in de kleine dingetjes. Bij twijfel valt een keuze vaak in het voordeel van Oranje uit. Ook tegen Zweden weer. Maar na vier gewonnen wedstrijden met een doelsaldo van 6-1 is er op de plek in de halve finale weinig af te dingen.

De aanvoerder (die netjes blijft)

Stelt u zich het eens voor. Bij de mannen van Oranje wordt op een groot toernooi de aanvoerder na twee wedstrijden op de bank gezet. (Sport)wereld te klein natuurlijk. Mandy van den Berg overkwam het vorige week. Man, wat is ze er ziek van. Jaren is ze aanvoerster en als iedereen meekijkt, heeft ze een bijrol. Tegen Zweden mocht ze vanwege een blessure van Stefanie van der Gragt nog een helftje meedoen. Daar is ze hier niet voor.

Maar de lampen op haar hotelkamer zijn nog heel. Alles voor de lieve vrede, dat is dit toernooi het devies. „Of ik alles kort en klein heb geslagen? Nee. Ik weet dat jullie liever meer spannende teksten horen, maar ik meen dit wel: het gaat om de titel, niet om mij. Ik voel me nog steeds de aanvoerster van dit elftal door ook buiten het veld aanwezig te zijn.”